

skal hun ved sin Side have en Lærer og en Lærerinde. Jeg anser den Ordning, som har været hidtil og er for Tiden, for at være den, der som Regel vil blive fulgt, og den, der som Regel ogsaa vil være den heldigste. Men som jeg har udtalt tidligere i denne Sal: Jeg kunde tænke mig det Tilfælde, at der var en særlig fremragende Kvinde, der vilde kunne magte Pladsen her, skønt, som sagt, jeg mener, at Lederen helst bør være en Mand, fordi der kommer saa meget af det administrative ind under hans Arbejde, som han maaske noget bedre end en Kvinde kan bestride. Nu har man i Udvalget været stemt for, at det skulde fastslaaes, at det blev en Forstander og to Lærerinder.

Men jeg tror ikke, man har været ganske heldig med at faa udtrykt denne Tanke, thi jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis Ændringsforslagene Nr. 1 og 4 vedtages, vil det faktiske Forhold være dette, at denne Lønningslov kun bestemmer Lønningerne for Forstanderen og for de Lærerinder, der i Tilfælde af, at det er en Forstander, staa ved hans Side; men det taler ikke noget om Lønnen for en Forstanderinde, hvis der maatte være en saadan, og den Lærer, som i saa Tilfælde vilde staa ved hendes Side. Hvis man tænker sig dette, at der blev ansat en Forstanderinde, maatte hun efter min Forstaaelse af Sagen blive lønnet efter Loven af 30. Marts 1892, altsaa med en Løn, der som Slutløn var 100 Kr. mindre end den Løn, der her er foreslaaet, hvis Ændringsforslag Nr. 2 vedtages; og derimod vilde Læreren, der saa skulde ansættes, faa en betydelig mindre Løn end Lærerinderne, for han vilde faa Lønnen efter den nugældende Lov, saa jeg tror, der bør foregaa en Forhandling mellem det ærede Udvalg og Ministeren om den Sag mellem anden og tredje Behandling, for at det kan blive ordnet ved Ændringsforslag til tredje Behandling.

Jeg beklager selvfølgelig, at man er gaaet til en Nedgang af Forstanderens Løn, saa at den som Slutløn kun bliver 100 Kr. større end efter den nugældende Lov. Jeg har forelagt Lovforslaget ganske, som jeg modtog det fra min Formand, og da min Formand, det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen), har været Medlem af dette Udvalg, har jeg gaaet med et stille Haab om, at han ved at anvende sin Indflydelse i alt Fald skulde opnaa, at Lønnen blev reduceret betydeligt mindre, end den nu er blevet. Jeg forudsætter og tvivler ikke om, at det ærede Medlem har anvendt al sin Indflydelse, men det er altsaa ikke

lykkedes at faa Afdraget gjort mindre, end det nu er blevet. Samtidig med, at jeg beklager det, vil jeg dog erklære, at jeg kan tage imod Ændringsforslaget, som det staar her, bl. a. ogsaa af den Grund — det vil fremgaa af Motiverne til Lovforslaget —, at det, der hovedsagelig gjorde, at et saadant Lovforslag maatte frem i Aar, var det, at det var umuligt at skaffe kvalificerede, dygtige Lærerinder til Seminariet for den Løn, som man nu byder dem, og der paaskønner jeg i høj Grad, at det ærede Udvalg har stillet sig imødekommende lige overfor Lønningskravet for Lærerindernes Vedkommende. Ganske vist ere Lønningerne satte lidt ned, men der er jo, som den ærede Ordfører (Carl Hansen) bemærkede, kommet noget gunstigere Regler for Anciennet og Efterløn, som gør, at jeg med Glæde kan modtage det. Jeg vil foreslaa, at man vedtager de forskellige Ændringsforslag, som de lyde, men at det saa bliver aftalt mellem det ærede Udvalg og mig, at vi forhandle om et Ændringsforslag til tredje Behandling, hvorved den ikke alene Uklarhed, men fuldstændige Usikkerhed, der kommer til Stede ved Vedtagelse af Ændringsforslagene Nr. 1 og 4, kan blive hævet.

Ordføreren (Carl Hansen): Det viser sig altsaa, at den Betænkelighed, jeg nævnte kunde være til Stede, i Virkeligheden er til Stede hos den højtærede Minister, og jeg kan godt se, at der er nogen Sandsynlighed for, at Ministeren har Ret i dette Forhold. Vi have overvejet denne Tanke i Udvalget, men vare i Grunden komne til det Resultat, at naar man vedtog dette Lovforslag, som det vilde se ud efter disse Bestemmelser, vilde ogsaa en eventuel Forstanderinde saavel som en eventuel Lærer blive lønede efter disse Bestemmelser. Naar dette nu imidlertid ikke er Tilfældet, vil jeg ogsaa tilraade i Overensstemmelse med den højtærede Minister, at vi vedtage de foreliggende Ændringsforslag, men at dette Spørgsmaal tages op igen mellem anden og tredje Behandling; og saa vil denne Behandling rimeligvis resultere i, at man foreslaar en noget ringere Løn for en eventuel Forstanderinde og en noget større Løn for en eventuel Lærer. Det er noget, som vi sikkert nok blive enige om i Udvalget og ligeledes med den højtærede Minister om. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at man ved Ansættelse af Mænd og Kvinder i offentlige Stillinger ikke hidtil har erkendt og heller ikke vil erkende i Øjeblik-